

HIRDETÉSEK

- ❖ Istentisztelet Akarattyan vasárnap 9-kor a Könyvtárban (Iskola u.)
- ❖ Istentisztelet Kenesén vasárnap de. fél 11-kor a templomban
- ❖ Gyermekestentisztelet Kenesén vasárnap fél 11-kor a Gyül. teremben
- ❖ Bibliaóra szerdán 16 órakor lesz.

- ❖ A következő **bibliaóra** Batai László otthonában lesz (Batthyány u. 22). A házi bibliaórák jó lehetőséget kínálnak arra, hogy a gyülekezeti alkalmainkra eljönni nem tudó, egyedül levő, beteg testvéreink is igei alkalmon vehessenek részt a gyülekezeti közösségben. További meghívásokat várunk tehát szeretettel a következő szerdai alkalmakra.
- ❖ Pénteken (febr. 5-én) 18 órától lesz az **IFI következő alkalm**a a 15-20 éves korosztály részére a Gyülekezeti házban. Szeretettel várjuk a fiatalokat!
- ❖ Az úrvacsorás alkalmainkra **úrvacsorai jegyek felajánlását** kérjük az idei ünnepekre is a megszokott rend szerint. Ezt a szándékot jelezni lehet a falújságra kihelyezett íven a felajánló nevének felírásával. A legközelebbi úrvacsorás alkalmunk febr. 21-én, böjt első vasárnapján lesz.

*Korábbi igehirdetések, fényképek,
információk a gyülekezet honlapján
az alábbi címen:*

<http://refkenese.extra.hu>

Balatonkenesei Református Egyházközség
8174 Balatonkenese, Táncsics M. u. 13. Tel.: 88-481 348. E-mail: refkenese@gmail.com
<http://refkenese.extra.hu>
Lelkészek: Németh Péter (30-377 9033) és Némethné Sz. Tóth Ildikó (30-444 7399).
Gondnok: Gerner János.

Lábam előtt

Mécses

a Te igéd

Kenesei és akarattyai református igehirdetések * 2010. január 31.

Olvasmány: 1 Királyok 21,1-16

Alapige: 1 Királyok 21,16-22

„Amikor Aháb meghallotta, hogy Nábót meghalt, fölkel Aháb, lement a jezreeli Nábót szőlőjébe, és birtokba vette azt. Ekkor így szólt az ÚR igéje a tisbei Illéshez: Eredj, menj el Aháb izráeli király elé, aki Samáriában lakik, de most éppen a Nábót szőlőjében van, ahová azért ment, hogy birtokba vegye. Így beszélj hozzá: Ezt mondja az ÚR: Öltél, és még birtokot is szereztél? Azután így beszélj hozzá: Ezt mondja az ÚR: Ahol a kutyák felnyalták Nábót vérért, ugyanott nyalják fel a kutyák a te véredet is! Aháb így felelt Illésnek: Rám találtál, el-lenségem?! Ő ezt mondta: Rád találtam, mivel arra adtad magad, hogy olyat tégy, amit rossznak lát az ÚR. Ezért én veszedelmet hozok rád, és kisöpörlek téged. Kiirtom Izráelből Aháb férfi utódait! Olyanná teszem házádat, mint Jeroboámnak, Nebát fiának a házát a bosszantásért, mert felbosszantottál, és vétektebe vitted Izráelt.”

Ebben a történetben az a legmegdöbbentőbb, hogy Isten engedi megtörténni az eseményeket. Pedig nyilván égbekiáltó igazságtalanság történik Nábóttal. Isten mégis hallgat, csak akkor küldi el Illést az ítélettel, amikor már a tragédia megtörtént.

Talán felidéződnek bennünk elszenvedett igazságtalanságok, sérelmek, amikor nem azt kaptuk, nem úgy bántak velünk, ahogy érdemeltük volna. Amikor olyasmi történt velünk, amit nem vártunk volna Istentől. Sérelmek, amik talán régóta mérgezik életünket, mert mindennap eszünkbe jutnak, nem hagynak nyugodni. De ilyenek híján is, ha empátiával olvassuk Nábót történetét, ilyen kérdések törnek fel: miért kellett ezt engednie az Istennek? Már megint miért a gyenge, miért a kisebb marad alul, és miért a hatalmaskodó, az erőszakos éri el, amit szeretne?

Nézzük csak sorjában, mit érthetünk meg ebből a történetből!

Tegyük először is egymás mellé Ahábot és Nábótot! Az előbbi egy nagyhatalmú király, az utóbbi egy gazda, aki ragaszkodik szőlőjéhez. Aháb, akinek Samáriában palotája van, itt Jezréelben pedig egy másik rezidenciája, szeretné megszerezni ezt a szőlőt. Nábót nem adja, és indoklásából kiderül, hogy azért nem, mert atyai örökség. Tudni kell, hogy a mózesi törvények szerint az atyai örökség elidegeníthetetlen. Nábót döntése mögött tehát nem pusztán makacsság áll, hanem Isten törvénye is.

A jog és igazság azonban hiába állnak Nábót oldalán, a hatalom erőszakkal szerzi meg, amire szemet vetett. Ismerős ez nekünk, hiszen számtalanszor ismétlődik. Valaki hatalmat kap, és ettől már úgy érzi, átlépheti az igazság és jog kérdéseit. Erről szól minden korrupciós ügy akár a politikában, akár egy vállalat élén (lásd: BKV-botrányok a közelmúltban). Akié a hatalom, azé az előny. Nábót története óta rengeteg idő telt el, mégis újra meg újra ez ismétlődik: az Ahábok győznek a Nábótok fölött.

Na és hogyan? Jezábel, Aháb felesége ördögi tervet eszel ki, koncepciót pert indít Nábót ellen. Először is kitalál egy hamis vádat (Isten és a király gyalázása), amiért halálbüntetés járt. Aztán kellett két „hitvány ember”, akiknek hamis tanúskodása alapján elítélhették. Jezábel még a közvéleményt is manipulálja (lám, nincs új a nap alatt): Nyilvános bűjtöt hirdettet, amelyet a nemzeti katasztrófák idején szoktak, és a nép élére ültetik Nábótot, mint egy bűnbakot. Végül halálra kövezik az ártatlant.

Ami talán a legvisszataszítóbb ebben a folyamatban: senki nem emelt szót ellene! Senki nem tiltakozott, hogy Nábótot nem ilyenek ismertük. Ott voltak a nemesek, a vezetők, háttérfigurák, bólogatók, akik Jezábel utasítását végrehajtották, ők mind bűnrészesekké váltak a gyilkosságban.

Tudjuk a történelemből, hogy egy ember örültsége az egész világot képes felforgatni, ha megfelelő mennyiségű támogatót, statisztát, bólogatót gyűjt maga mellé. A 20. században ilyen volt a hitlerizmus és a sztálinizmus is, mindkét esetben felmérhetetlen károkat, pusztulást okozva.

Gondoljunk azonban a saját életünkre, amikor esetleg mi is bűnrészeseké váltunk, mert hallgattunk, amikor szólni kellett volna! Amikor egy igaztalan szóbeszédet hallva, vagy egy kényes ügyben tiltakozni kellett volna, de inkább csöndben maradtunk. „Ne szólj szám, nem fáj fejem”. Így kényelmesebb. Vagy a másik szólás szerint: „Mondj igazat, betörök a fejed”. Ezek bizony elárulják, mennyire tipikus, mennyire emberi, amit itt az igében is látunk.

Végül egy olyan összefüggésre szeretnék még rámutatni, ami talán a legfontosabb ennek a történetnek a megértésében. Tegyük Nábót alakja

mellé az Újszövetségből Jézus alakját! Nagyon érdekes hasonlóságokat, párhuzamokat fedezhetünk fel!

Jézus is gyengeként szenvedett az igazság oldalán, ellene is koncepciót pert indítottak, hazug vádak alapján ítélték el, és Őt is a városon kívül végezték ki, mintegy kivetettet, egy gonosztevőnek járó büntetéssel.

Isten az Ő ügyében is hallgatott, nem szólt közbe, nem akadályozta meg a gonosztságot. Hatalmában állt volna megmenteni, mégis engedte az eseményeket, engedte az ártatlant, egyszülött Fiát elveszni. – A kereszthen mi mégsem tragédiát látunk, hanem győzelmet! Hiszen az is volt: az Isten győzelme, melyben Isten mélyebb igazsága ragyogott fel. Az ártatlan halála kellett ugyanis ahhoz, hogy nekünk megigazulást szerezzon. Ezért az ártatlant, aki bünt nem ismert, bűnné tette értünk.

Ennek fényében kicsit másképpen láthatjuk Nábót történetét is. Emberileg továbbra is elfogadhatatlan, hogy az ártatlan szenvedjen, hogy a hatalmas és erőszakos érvényesüljön. – Azonban meglátható, hogy Isten igazsága mégis, még ezen az úton is győzedelmeskedik. A gonoszság látószólagos fölénye ellenére is!

Itt, a történet folytatásában Aháb bűnbánatot tanúsít: Illés szavai után megszagatja ruháit, Isten ezért haladékot ad neki. Nem sokkal később azonban egy véletlenül kilőtt nyílvevessző fogja a halálát okozni egy csatában, és beteljesül rajta az Illés által kimondott isteni ítélet.

Vigyük most el magunkkal a történet üzenetét, és gondoljuk tovább. Amikor saját életünk árnyékos részein keseregünk, amikor mélypontjainkon a sérelmeinket, a minket ért igazságtalanságokat számláljuk, segítsen minket Nábót példája, Jézusra mutatása mindezeket új, más fényben látni! Legyen most énekelt imádságunk a 338. dicséret:

*„Lelki próbáimban, Jézus, légy velem,
El ne tántorodjék tőled életem.
Félelem ha bánt, vagy nyereség kísért,
Tőled elszakadnom ne hagyj semmiért.*

*Tisztogass bár bajjal olykor engemet:
Kegyelmeddel szenteld szenvedésemet;
Bár e test erőtlén: te oltárodon
Keserű pohárral, hittel áldozom.”*

(Elhangzott: 2010. január 24-én)